

[Alfred Jensen.]

gang, ligger det også nu: vel kan vi have interesse i at få bedre forbindelser med udlandet, men vi må også se på, hvordan trafikproblemerne er løst mellem landsdelene, mellem de forskellige byer og i byerne. Og det forekommer os, at der her er adskillige problemer, som er så alvorlige, at en løsning er nødvendig. Jeg er ikke i dag i stand til at afgøre, hvorledes man skal afveje de forskellige interesser mod hinanden, men jeg synes ikke, man kan behandle et lovforslag som det foreliggende uden at tage de af mig nævnte forhold i betragtning, uden at være opmærksom på, at også disse spørgsmål bør undersøges i det udvalg, der kommer til at arbejde med lovforslaget.

Det forekommer mig også, at man må gøre sig klart, at den investering, der her er tale om, kan komme til at få indflydelse på investeringer på andre områder, og jeg er enig i de betragtninger, der er gjort gældende: at denne investering ikke må betyde, at der kommer til at mangle penge til undervisning, til uddannelse af ungdommen, til videnskabelig forskning, og heller ikke må få til følge, at der slækkes på bestræbelserne for at investere med henblik på varig og øget beskæftigelse her i landet. Endelig har vi også den opfattelse, at boligbyggeriet fortsat har så stor en interesse, at ej heller det må skydes til side. Nu ved jeg meget vel, at der ikke i bemærkningerne er gjort opmærksom på, at man skal spænde livremmen ind, men jeg forudser, at vi kan komme i den situation, at netop investeringen i dette foretagende vil blive benyttet som begrundelse for, at der ikke er penge til andre for os særdeles nødvendige foranstaltninger.

Jeg har gerne villet gøre disse bemærkninger, fordi jeg synes, disse spørgsmål må tages i betragtning. Jeg har også villet gøre dem, fordi andre har fremført disse synspunkter, og jeg mener, at de, der skal arbejde med sagen i udvalget, bør vide, hvordan indstillingen er også hos andre til de problemer, vi her behandler.

Dernæst vil jeg sige et par ord om Gedserudvalgets henvendelse. Det forekommer mig ret og betimeligt, at man er fremkommet med de oplysninger, der findes i denne henvendelse. Det forekommer mig også, at

det, der er ført frem her, er af en sådan beskaffenhed, at man bør overveje, om det er nødvendigt, at vi skrider til at etablere den forbindelse, der nu er truffet aftale om, og som ministeren, hvis lovforslaget vedtages, får bemyndigelse til at føre ud i livet. Jeg synes, der er adskilligt i denne betænkning, som taler for, at just hastværk har det ikke. Hvis betingelserne ikke bliver bedre end dem, der er skitseret, kan der i hvert fald nok være anledning til at tage anstand og tænke en lille smule over sagerne.

Jeg mener også, at de betragtninger, Gedserudvalget har gjort gældende angående forbindelsen mellem Gedser og Warnemünde, er værd at hæfte opmærksomheden ved. Hvor megen fordel man end kan have af den nye rute, hvor megen tid der end kan indvindes på rejse til Vesttyskland, skal vi dog ikke se bort fra, at de, der skal til Berlin eller Vestberlin, de, der skal til det sydlige Tyskland, til Østrig og den mellemste del af Europa, vil have fordel af at benytte Gedser-Warnemünderuten. Det er et spørgsmål, om ikke der er udfoldet for lidt energi for at få denne forbindelse udvidet. Sverige har jo planlagt og er i gang med at udvide forbindelsen mellem Trelleborg og Sassnitz og skal have den mest moderne færge, der findes, beregnet på transit gennem den tyske demokratiske republik. Når det har været muligt for Sverige at nå frem til en sådan aftale, skulle det også være muligt for Danmark, og jeg ser da ikke rettere, end at man, selv om man skulle bestemme sig for at gennemføre fugleflugtslinjen, ikke må glemme Gedser. Gedser-Warnemündeoverfarten vil fortsat have overmåde stor betydning, og det beder jeg om at man vil være opmærksom på.

Jeg har lagt mærke til de betragtninger, som det ærede medlem hr. Poul Thomsen gjorde gældende, og dem kan jeg tilslutte mig, ikke alene det, at man bør sørge for at få bedre forbindelse i trafikmæssig henseende, men også i handelsmæssig. Det vil gavne vort land både på den ene og den anden måde.

Hvad nu selve lovforslaget angår, har også jeg interesse i at gøre opmærksom på den ulighed, der opstår ved fordelingsforholdet 2:1. Det er lidt urimeligt, at Dan-